

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות מרכז לב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליין מס' 911
פרשת אחרי מות קדושים

החלקת נרות	בית שבת	צאת השבת	ר"ח
יחזקאל	18:46	20:05	20:43
חזקיהו	19:06	20:08	20:41
חזקיהו	19:00	20:09	20:44
באר שבע	19:05	20:06	20:38

דבר ראש הישיבה

נדב ואביהוא מתו מכוח דבקותם בבורא • הצדיקים זכו להגיע למדרגות גבוהות של דבקות עד שכמעט פרחו נשמתם • צריך לזכות לדבקות בה' אולם בתנאי שיש לכך די כלים • הקבצן העיוור זכה למדרגת הדבקות הגבוהה ביותר

גבוהים ולמדרגות גבוהות בדבקות בה', צריך לזהר מאד שלא ליפול למקומות נמוכים.

וכן מובא בתורה בליקוטי מוהר"ן (תורה ל"א) שיש ד' בחינות בהתקרבות לצדיק, וזה לשונו: "ואלו הארבע בחינות הם נמצאים בכל בני אדם הרוצים לכנס לעבודת ה', ולהתקרב להצדיק והרב שבדור. כי יש מי שהוא נכנס ונתקרב להצדיק, והוא מקבל ממנו דרך ישירה לעבודת ה' לפי מדרגתו וערכו. והוא בחינת צדיק, בחינת רבי עקיבא שנכנס בשלום ויצא בשלום, ויש מי שהוא בחינת הצדיק ומת, הציץ ונפגע. היו שנתלהב לבו מאד, מגדל האור וההתלהבות שהאיר בו הצדיק ביתר שאת למעלה ממדרגתו, ועל ידי זה יוכל למות. וזה בחינת הצדיק ומת, וכו'. ויש מי שיוצא מדעתו מחמת שעולה למעלה ממדרגתו, והוא בחינת הצדיק ונפגע, בחינות לא עבדו, וכו'. ויש מי שמתקרב להצדיק ומקצץ בנטיעות וכופר בכל, חס ושלום, והוא נקרא רשע, וזה בחינות אחר וכו'..."

גדולים צדיקים

ומובא בספרים הקדושים שבאמת מדרגתם של נדב ואביהוא הייתה גדולה ממדרגתם של משה ואהרן, אלא שמחמת מדרגתם הגבוהה הם נענשו, כי הם סברו שמגדול מדרגתם עליהם להיבדל מהכלל ולחיות לעצמם ולכן הם נענשו, כי הם לא הסכימו להיכלל עם כלל ישראל בדבקותם. וזה בעומק הסיבה שהם מתו, כי דבקות לבד מביאה למדרגות של מיתה, כי מכוח דבקות שהאדם דבק לבדו בבורא הוא יכול לבוא לידי מציאות מיתה, ורק על ידי שנכללים עם הכלל הדבקות אינה דבקות שלמה וכך האדם ניצל ממיתה.

וזה בחינת המובא בסיפורי מעשיות על הבעטליר העיוור: "ואתם סבורים שאני עור? אין אני עור כלל. רק שכל זמן העולם כולו, אינו עולה אצלי כהרף עין..."

והביאור בדבריו של העיוור, שהוא תפס את כל העולם כולו כהרף עין, ולכן הוא לא ראה שום מציאות כלל, וזו מדרגה גבוהה של דבקות שהאדם חי בדבקות גבוהה עד שהוא לא תופס כלל את העולם ומכוח כך הוא יכול להגיע חלילה למציאות של מיתה וכמו אצל נדב ואביהוא.

ולכן, למרות שיש מצווה של דבקות בה' וצריך הגיע לדבקות גבוהה, אבל יש גם מצווה לחיות, והמצווה הזאת מחייבת אותנו להישאר כאן בעולם הזה ולחיות את החיים בצורה הנכונה ולא ליפול חלילה.

פרשה מתחילה בסיפור הטראגי של מיתתו של נדב ואביהו בני אהרן: "וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני ה' וימת..."

ר' פנחס מקוריץ מסביר שיש צדיקים שהגיעו בחייהם לכוח דרגה של דבקות בה' עד שכמעט ויצאה נשמתם מרוב הדבקות.

גם רבינו זכה להגיע לדבקות גדולה ולמדרגות גבוהות עד שכמעט יצאה נשמתו, וכך כתב בשיח שרפי קודש חלק ה' סימן לט': "ופעם אחת בסעודה שלישית של שבת סיפר מעשה מאריך ישראל ובא רבנו זצוק"ל לדבקות גדול כל כך עד לכלות הנפש, והיה כבר חושך, ואני הכרתי והרגשתי שקרוב ליציאת נשמתו. והבאתי נר ונפסק הדבקות ושב לחיות. ואחר כך כשנודע לרבנו זצוק"ל נתן לי תודה..."

וכן מספרים על צדיקים שמרוב דבקות היו צריכים ליתן עליהם בגד טמא כדי שלא תפרח נשמתם חס ושלום, ורק על ידי שנתנו עליהם בגד טמא שגרם להפריע להם מהדבקות לרגע אחד, הצליחו לעצור בעדם שלא ימותו.

ידוע גם על צדיקים שמתו מכוח הדבקות הנוראה מחמת שלא שמרו עליהם בזמן דבקותם מחמת שהיה איזה אונס, ופרחה נשמתם ודבקה בבורא יתברך.

ממית עצמו עליה

בספר "מגיד מישורים" מסביר רבי יוסף קארו זצ"ל על בני אהרן שמתו מתוך דבקות בה', והוא מוסיף ואומר שרק כאשר אדם ממית עצמו בעבודת ה' הוא יכול לזכות להתקרב לה' באמת, וכמו שמובא במסכת שבת על הפסוק "זאת התורה אדם כי ימות באהל": אמר רש לקיש אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה. וכך גם לגבי הדבקות בה', הצורה בה זוכים לדבקות שלמה היא רק על ידי שהאדם ממית את עצמו ומוסר את נפשו בשביל להידבק בה'.

וצריך לדעת שבאמת את המדרגה של בני אהרן כל אחד ואחד צריך להשיג, אלא שצריך להשיג זאת בצורה הנכונה על ידי הכלים הנכונים, כדי שהדבקות לא תביא חלילה לידי מיתה או נפילה.

"ארבעה נכנסו לפרדס", מתוך הארבעה שנכנסו רק ר' עקיבא יצא בשלום, כי באמת שנכנסים למקומות

גם כך מגיע נחת מהילדים!

בחוברת תפילות לחינוך ילדים תמצא עשרות תפילות קצרות בכל הנושאים החשובים בכדי לזכות לילדים טובים. התפילות נכתבו מתמצית ליבו הרחב והרוחם של הרב שמואל שטרן שליט"א

ביתן להשיג בטלפון 02-6289761

פיזיותרפיה חינוכית - ארוכת טווח

אף הרבה בייאוש שלא נראה שיחזור אי פעם ללכת ולנוע, "כמה פעמים ניסיתי לעשות את התנועה ולא הצלחתי, ובכלל לא נראה שזה עוזר. ד', לא עוד, לא אצליח".

אך קריאות העידוד של המטפלים והמלווים נסכו בו כוח, ולבסוף ניצל על שתי רגליים יציבות בגב זקוף בס"ד, מכתף את הטיק ללכת פעם ראשונה לעבודה. כשעבר במקום התאונה פעם ראשונה בעודו עובר בזהירות מופלגת בין הכבישים העמוסים הכתה בו ההכרה: גם אני עברתי את זה! הוא נזכר בשיחה שהייתה לו עם חברו אז, לפני שיצא לדרך ממנה שב זה עתה.

חריש עמוק ועקבי

כן, זוהי הדרך, והיא ממש לא קצרה. בכל אחד שעובר נסיגות משמים ננסכים כוחות גדולים להמשיך אט אט באורך רוח עד ההצלחה.

שביל החינוך ארוך הוא לאין ערוך, אין את היכולת לאמוד מה מספר הפעמים שנצטרך להתנסות, להכווין ולנווט, להכריע ולהחליט, לחפש אסטרטגיה חדשה נוספת, לפנות שוב ליעוץ וליישם, שוב ושוב להגיד לחזור ולשנן, כללים והתנהגויות, ערכים והשקפות, ושוב חוזר חלילה.

אבל לא לריק. החזרה הסיזיפית מבצעת חריש עמוק עמוק בלב החניך, עמוק ברמה כזו שלאחר זמן – ולעיתים אף שנים – נשמע אותה מפיו כדעה אישית שלו! עקביות זו מגדלת ומטפחת ומשקה את הפרח שלנו, כמו הצמח בגינה, שרק השקיה עקבית – גם כשלא נראית תוצאה ואף לפעמים ריקבון – יוצרת בונה ומטפחת.

רבי עקיבא ראה יובל מים קטנטן וזעיר, בקושי נראה, שטפטף על סלע עז וחזק תוך שהוא יוצר לו על גבי הסלע מעין תעלה מסותתת להפליא, ממש כביד אמן, והבין שכן זה יהיה אתו אם יתמיד. הבנה זו פעלה בסוף שיצא "רבי עקיבא".

אף שלא נוכל בשעת מעשה לאמוד את מידת ההשפעה, זה יראה לעיתים קשה עד לאמוד, מצב יבש כמו במדבר, תוצאות מידיות חיוורות למדי, ואף ללא השפעה כלל. אבל כן ניתן לעיתים לעשות תחנה בסוף תקופה, לראות אי איזו התקדמות זעירה, שיתכן שבקושי נראה אותה אבל היא קיימת. מחמת הקושי אנחנו לא רואים או לא חווים אותה, אבל נוכל לשמוע אותה מפי "זקניך ויאמרו לך", או שלאחר שנים ניזכר ונאמר: אתה זוכר איך שהוא לא ידע לקרוא מילה? נאמר לעצמנו: "איך עשינו את הדרך הזאת?" - - -

ולכן, כבר עכשיו נטפח לעצמנו על השכם, ובלחישה נאמר (שוב ושוב) "חזק ואמץ!"

פעמים רבות אנו מזהים אצל ילדינו קושי, התנהגות בלתי נאותה, זלזול בכללים פשוטים, כאילו לא דיברנו-הדרנו מעולם, ממש נראה שהילד נולד יתום במדבר... אנו מוצאים עצמינו מהרהרים בתהייה: כמה פעמים אני צריך לומר – לדוגמה – שלא מדברים בברכת המזון? תחושת הייאוש והחידולן מכים בעוצמה: למה הוא לא מבין? וכמה פעמים אחזור על זה? מה עלינו לעשות במצבים אלו?

הלואי שאזכה...

שריקת התפעלות ננשפה מפיו: "איך עמדת בכל זה?".

היה זה בשיחת מסדרון עם חבר לצוות שעבר שיתוק ושיקום בפיזיותרפיה מתישה, התיאורים קלחו מפיו בשטף וברגש, מה שהגביר את תחושת ההתפעלות. בדרך חזור מהעבודה הרבה רבות בגדולת נפשו של חברו, תוך כדי מעבר בין כבישים עמוסים חשב "הלואי שאזכה להגיע לדרגתי", וציין לעצמו נ"צ בהם הוא יתחזק בעקבותיו.

את החריקה עוד הספיק לשמוע, את עוצמת החבטה עוד הרגיש, והדבר הבא שראה היה מיטת בית החולים ולצידה עמוד עם עירויים שונים שהוחדרו לזרועו. כולו

סחרחורת וחולשה מרדמה, כבדות נוראית ברגלו התלויה מגובסת, סוללת רופאים ואחיות סביבו מביטים בו בעיניים קרועות, ואז נשמעה הקריאה "מה שמך?" – "ראובן" באה התשובה. "מי עומדת לידך?" – "הרבנית שלי" ענה, ואז ראה אותה בעיניים נפוחות ואדומות.

מי שנראה הפרופסור פתח את פיו והסביר על התאונה שקרתה בצומת, על מאמצי ההחייאה, הצילומים שנעשו, הפגיעות בעמוד השדרה ובגפיים והניתוחים בגב וברגל. אחר-

כך הגיעה הדיאגנוזה העכשווית, הטיפולים שייעשו לאחר הסרת הגבס והקיבועים בגב, וכל זה לפני השיקום בפיזיותרפיה שייקח עוד זמן ארוך. ואז הלכו כולם תוך מלמולי רפואה שלמה.

עברתי את זה!

כאן התחילה דרך שיקום ארוכה. צילומי ווידאו חזרת החוליות למקומם, איחוי עצם הרגל, ניתוח הסרת הפלטות והברגים בגב וברגל, ואז החלק הסיזיפי והמתיש – הפיזיותרפיה. בתקופה הראשונה אותן פעולות חזרו שוב ושוב כמה פעמים בשבוע: להרים את הרגל להוריד ולדרוך, להרים את הרגל להוריד ולדרוך, ושוב חוזר חלילה, ועוד תרגילים דומים בכיווני תנועה שונים של הגוף, רגליים וגב. כישלונות רבים חווה. באחת הפעמים

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזרת de תורה וספוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר
ספ"י תורת רבין הקדש רבי נחמן, לילדים ולכל בני המשפחה.

מוקד מנויים:
02-623-1218

ניתן להירשם בכל
עמדות 'נדרים פלוס'
ניצוצות • טופס הרשמה

הופיע!
בליין חדש
איך תשפיע

מצורף
המגזין שמדריך
בפרט מנדר

עלה והצלח

מכוח כללות כולם, רק כאשר כולם מתאחדים יחד יכולים לעלות ולהתעלות. הקדושה ענינה אחדות, ולכן גם בכדי לעלות במעלות הקדושה צריך לחזק את האחדות.

זהו הכלל בעבודת ה', לעולם כל עליה ועליה אינה אלא על ידי שכולם מתאחדים יחד ונעשים לנפש אחת, לאומה אחת, לעם ישראל שמאוחד יחדיו.

כך גם אנו רואים בכל יום בג' התפילות שאנו מתפללים. הזמן של התפילה הוא הזמן בו הנפש מתעלה, ולפיכך, חז"ל אומרים שעל האדם להתפלל בציבור, כי בכדי שיהיה עליה לנפשו של האדם, עליו להיכלל עם הציבור ולהתחבר אתם, ורק כך הוא יכול לעלות ולהתעלות.

נמצאים אנו בימים בהם העבודת ה' היא ההתחזקות בבין אדם לחבירו, ימי דין בהם מתו תלמידי ר' עקיבא משום שלא נהגו כבוד זה בזה, ואנחנו היום צריכים לתקן את חטאם ולחזק את האהבה בין כולם, את האהבה בין בני המשפחה, את האהבה בין החברים ובין התלמידי חכמים.

השבוע בפרשה אנו קוראים את הפסוק שהוא האבן היסוד לכל מצוות בין אדם לחבירו - 'ואהבת לרעך כמוך', מצווה זו לאהוב את השני כמו שאני אוהב את עצמי, היא הבסיס והשורש לכל מצוות בין אדם לחבירו.

אולם ר' עקיבא, ר' עקיבא ששיכל עשרים וארבע אלף תלמידים מחמת שהם לא נהגו כבוד זה בזה, הוא מגיע ומגלה לנו שהפסוק הזה הרבה יותר עמוק, זה לא

ואהבת לרעך כמוך

רק כאשר כל אחד אוהב את השני ומתאחד איתו, אפשר יחדיו לעלות ולהצליח

זו הסיבה שבבוקרו של יום עוד בטרם תפילת שחרית נהגו לומר את הנוסח בו כל אחד מקבל על עצמו את מצוות ואהבת לרעך כמוך, כי בכדי לעלות ולהתעלות צריך שיהיה אחדות בין כל נפשות עם ישראל.

ר' עקיבא מגיע ומגלה לנו את הכלל של כל העליות שהאדם עולה על ידם, והכלל הזה הוא ואהבת לרעך כמוך, רק כאשר כל אחד אוהב את השני ומתאחד איתו, אפשר יחדיו לעלות ולהצליח.

נשתדל בכל השנה כולה, ובפרט בימים הללו ימי ספירת העומר, לחזק את האהבה בינינו, להיות כאיש אחד בלב אחד, ובכך נזכה לא רק למצוות ואהבת לרעך כמוך, אלא לזה כלל גדול בתורה - לכל העליות שישנם שכולם באים רק מכוח אהבת ואחדות ישראל.

(ליקוטי הלכות בית הכנסת א)

רק אבן היסוד לכלל המצוות שבין אדם לחבירו, אלא זהו אבן היסוד לכל התורה הקדושה.

ר' עקיבא מתבטא על הפסוק הזה ואומר - 'זה כלל גדול בתורה ואהבת לרעך כמוך', לא מדובר כאן על עוד מצווה, על עוד סגולה, על עוד ענין רוחני נעלה, 'זה כלל גדול בתורה', אחד מהכללים הגדולים והחשובים ביותר בתורה הוא מצוות ואהבת לרעך כמוך.

...

מה עומד מאחורי היסוד הזה שר' עקיבא אומר עליו 'זה כלל גדול בתורה'.

הדברים מבוארים בדברי רבינו ור' נתן מרחיב אותם ומסביר אותם במתק לשונו.

כל העליות שאנו עולים מעולם לעולם, מה שזוכים לעלות ולהתעלות ממדרגה למדרגה, הכל נעשה רק

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - **מקומר איתנו!**

לפרטים: **052-767-9638**

ישיבה בעלי תשובה 'נחלי נצח' הממוקמת בלב האיזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הליכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

אש"ל מלא

מאת: עשרים וחמש שנים לפטירתו של ר' אפרים מסידלקוב בעל הדגל מחנה אפרים • תק"ס - תשפ"ה

הרבי שאזכה להשלים את חסרוני, וכן יורה הרבי מהי דרך תשובתי למען לא יקרה עוד כזאת בגבולי."

ר' אפרים המהמם משהו לא ברור ונכנס לחדרו כשהוא כמעט מתעלם מבקשתו של שמעורל."

שמעורל תמה על התגובה והצטער מאד, אולם לא היה לא מה לעשות.

...

דיו דיו דיו.... העגלון דפק שוב ושוב בשוט על סוסי כשהוא מכה בהם ללא רחם, הוא השתדל להזדרז אולם משום מה העיירה לא נראתה באופק, רק כעבור שעה ארוכה, כאשר נראו קצותיהם של בתים מרחוק, הם קלטו את הטעות. באחת הצמתים במקום לפנות ימינה פנה העגלון שמאלה, הדרך למקום ישוב התארכה שבעתיים וכעת עליהם יהיה לשוב את הדרך אותה עשו על מנת לחזור לדרך המקורית.

השעה הייתה כבר מאוחרת, השמש עמדה לשקוע, אולם ר' אפרים לא שת לבו לכל זאת כשהוא פנה לעגלון בבקשה מעניינת: תוריד אותי כאן סמוך לבתי העיירה, תחזור חזרה למקום ממנו באנו ותבקש מבעל הבית אצלו התארחתי להצטרף אליך ולבוא לכאן חזרה. אנא! בבקשה תזדרז בדרכך, סיים ר' אפרים את בקשתו התמוהה.

העגלון לא המתין, הוא עלה על העגלה והחל לדהור למקום ממנו בא.

כעבור שעה שב העגלון יחד עם שמעורל.

"שלום עליך", צעק ר' אפרים מרחוק מיד כאשר הבחין בשמעורל המניח את כף רגלו על האדמה ויורד מהעגלה.

"בטח תמנה אתה למה

קראתי לך לכאן, בא ואסביר לך".

"כית ואתה מקיים מצוות הכנסת אורחים בהידור רב, אולם דבר אחד חסר לך, מצוות הכנסת אורחים מורכבת משלושה חלקים - אכילה, שתיה, ולוויה. את שני החלקים הראשונים אתה מקיים בהידור, אולם על החלק האחרון אתה מוותר.

ועתה, המשיך ר' אפרים כשבדיבורו נשזר נימה של תוכחה, "שים לב מה קרה לך, אילו הייתה מלווה אותי הייתי מגיע מזמן למחוז חפצי, אולם בגלל שלא ליוותה אותי טעיתי בדרכי והפסדתי זמן רב כשכמעט גם פספסתי תפילת מנחה בציבור".

"דע לך", הוסיף ר' אפרים ואמר, "מצוות הכנסת אורחים מורכבת מאש"ל - אכילה, שתיה, לוויה. כאשר מקיימים רק את שני החלקים הראשונים, תחת אש"ל נעשה אש"ל, ולכן נשרפה אחוזתך. הקפד מעתה גם על ליוויים של האורחים, וכך תקיים אש"ל מלא ותנצל מכל שריפה ופגע רע.

ביתו של שמעורל הגביר רחש ולחש, משרתים נחפזו מצד לצד, הללו נושאים בידיהם שולחנות כבדים ואחרים סוחבים משקאות ומיני מטעמים, מהארוכה היתמר עמוד עשן שהלך והסתלסל כשהוא מתפזר לכל עבר, ריח של בשרים ודגים התפשט למרחוק, הבית לבש חג, והכל בזכותו ביקורו של הצדיק.

מספר שעות לפני כן נכנס מאן דהו לבית ובישר כי הצדיק ר' אפרים מסידלקוב, נכדו של מרן אור שבעת הימים, עתיד לעבור בעיירה וללון בה בלילה, שמעורל הגביר שהיה מוקיר רבני ידע לקפוץ על המציאה ומיד הזעיק את צוות משרתיו וטבחיו להכין לצדיק סעודה כדבעי.

אך טבעי היה כי הצדיק ר' אפרים מסידלקוב יתארח בביתו, שמעורל גם כן היה מגדולי מכניסי האורחים, זר הנקלע לעיירה היה מופנה באופן טבעי על ידי גבאי הצדקה השונים לביתו של שמעורל בכל שעות היממה,

הכל ידעו כי שמעורל לא ילון על מיטתו בזמן שישנו יהודי רעב או חסר מיטה, ולפיכך גם כעת היה ברור כי ר' אפרים יבוא להתארח בביתו של שמעורל. שלא תמיה זוכה הוא בהכנסת אורחים וגם כעת זכותו לארח את הצדיק בביתו.

שמעורל מצידו לא התכוון על הזכות לארח את ר' אפרים, הוא ידע גם ידע על הזכות הגדולה של מצוות הכנסת אורחים וק"ו את הזכות לארח ולשמש אדם צדיק כמו ר' אפרים, אולם הפעם הייתה סיבה נוספת לדבר, סיבה שהיה בה בכדי ששמעורל יעשה כל מאמץ על מנת לזכות לארח את הצדיק בביתו.

מספר חודשים קודם לכן עבר על שמעורל צרה גדולה, אש עלתה באחוזה המפוארת, אש

שאמנם הצליחו להשתלט עליה בזמן, אולם די היה באותם דקות בודדות בהם בערה האש, בכדי לעשות שמות באחוזה. אחוזת הפאר של שמעורל ניזוקה קשות, הנזק נעמד באלפי זהובים, זאת מלבד העבודה הקשה לשקם את האחוזה היפה, יחד עם הצער על חפצים יקרי ערך רגשי אותם כילתה השריפה. שמעורל חש כי הוא מוכרח לארח את ר' אפרים, כך גם יזכה לברכתו וגם יוכל להתיעץ עמו מדוע באה לו רעה גדולה שכזאת.

...

ארוחת הפאר הסתיימה, מיטה מוצעת ומאורגנת בחדר פרטי ניתנה לר' אפרים על מנת שיוכל לאגור כוחות להמשך יום הדרך, ר' אפרים כבר פנה לחדרו לישון, אולם רגע לפני כן, שמעורל - בעל הבית, עצר בעדו.

"בבקשה רבי, פנה שמעורל לר' אפרים בנימה של תחנונים, "יברכני הרב שאזכה להצלחה בנכסי", שמעורל המשיך להסביר יותר, "רק לפני תקופה חוותי נזק כספי עצום כשחלק מאחוזתי נשרפה, אנא יברכני

הקפד ללוות את האורחים. קברו של בעל הדגל מחנה אפרים

לשוב הביתה (פרק ג')

כיוון שכל דבר נהג צייטליך לעשות במו ידיו, בגישתו הישירה וברעיוניו הייחודיים, גם אמונתו התהוותה מתוך חיפוש אישי תמידי. הוא שאף תמיד אל הנקודה המאחדת בין הקצוות, אל מה שמצוי מעל ומעבר לכל מה שניתן לדעת. גישתו הייחודית ומקומו הלא שגרתי בנוף עירו ועמו, עוררו עליו לא פעם זעם או תמיהה והוא נקלע לעיתים לפולמוסים נוקבים. ובכל זאת מאמרו כבשו להם מקום נכבד בספרות היידיש של ווארשה. הוא היה למעין מבשר 'ייחודא עילאה' בתוך מציאות של 'ייחודא תתאה'. איש שלשונ קודש וגיליונותיו חול.

לא כולם ראו זאת בעין יפה, אך האדמו"ר החבד"י

הרי"צ חיזק את ידו ועודד את אנשיו להידבר עימו בדבר הפצת החסידות. סדרת מאמרים על חסידות פרי עטו שנדפסה בשנות תר"צ, הופיעה אף היא בהזמנתו הישירה של הרי"צ. כתיבתו הפובליציסטית מתאפיינת לכל אורכה בחיפוש בלתי נדלה אחר קרבת אלוקים. חיפושיו פושים ולובשים צורות שונות. מוריו מתחלפים. מחזותיו משתנים. אבל הוא נותר נטוע באדמת הפשוט אחר השכל הנעלם מכל רעיון.

בשלב זה הולך צייטליך ומתרחק ממוריו הפילוסופים הנוכחים והחילוניים. תפיסת עולמו משתנה עד בלי הכר ובמאמרו הוא שב לאחוריו ומרסק בנייני מחשבה עליהם השתית בימים עברו את תפיסת

האדמו"ר החבד"י חיזק את ידו. הרבי הרי"צ

עולמו וגישתו.

דווקא הכפירה העמוקה בהגותם של ניטשה ולב שסטוב מהם ינק רבות, הדפוהו בחזרה אל מולדתו. בנוסף תרמה לכך התוודעותו והזדהותו העמוקה עם סבל בני עמו במזרח אירופה. מצבם העגום ההולך ומתדרדר, הפוגרומים הגדולים של טרום מלחמת העולם הראשונה, התוהו ובוהו הקיומי שהתאחד עם הכאוס המחשבתי שיצרה הפילוסופיה הכפרנית, הובילו את המחפש הנואש בחזרה הביתה.

עד כמה נתרחק ר' הלל מכל אותם ספרי מינים שהיה רגיל בהם לפניו מעיד בנו, זכורה לו פעם שהגיש לאביו את ספרו של אחד ממוריו הגדולים, פילוסוף נודע. "אבא השליך את הספר בסלידה. איני מעוניין להביט בו – לאט בסערה – הוא כפר באלוקים –" –

(מגזין "ניצוצות" אלו תשפ"א)

השלב המשמעותי הבא בחייו של צייטליך נפתח כאשר עבר להתגורר בווארשה, כאן החל לכתוב בעיתוני האידיש המפורסמים, כמו "היינט" ומאוחר יותר החל לעבוד בקביעות במערכת העיתון היהודי "דער מאמענט". העיר הגדולה העלתה את קרנו של הסופר ואיש הרוח האמין והעצמאי. עם הזמן הלכה ונתעבתה סביבו הילה מעריצה של תאבי דעת וידע, הוא נחשב דמות מכובדת ברחוב היהודי.

וורשאים מבני התקופה מתארים את דמותו המרשימה, כשהוא מהלך ברחובה של עיר מוקף קהל מעריצים. בנו, הסופר אהרן צייטליך, נשא בזיכרונות

ילדותו את ההליכה ברחוב לצד האב הדגול, כשהאנשים ברחוב משקיטים לרגע את השאון ומתלחשים תוך שהם מצביעים לעבר דמותו התמירה של הסופר הנערץ "ר' הלל, ר' הלל". אך במסתר, בתהליך תת-קרקעי עמוק ורווי התבוננות, כבר עושה הייתה נפשו השוקקת של ר' הלל את דרכה בחזרה אל צור מחצבתה. דרך זו התמשכה ללא הרף, בעקביות וברדיפת אמת, עד לחתימתו של תהליך תשובה מפעים שהסתיים על מזבח העקדה, כקדוש בין קדושים.

על תהליך התשובה שלו עתיד ר' הלל להעיד שהייתה "כתשובת אנשי נינווה", חודרת עד תהומות נפש.

חרף טלטולי הנפש העמוקים ושינויי הצורה החמורים שחלפו עברו עליו, ניתן להסיק שבפנימיותו היה הלל צייטליך נותר כל העת "דורש אלוקים", אלא שתלאות הזמן והדעת איבדו ממנו את התווים. דומה הוא בימים ההם למנן רב השראה שאיבד את דרכו בתוך היצירה, ומבין הצלילים המשתברים והמזדייפים ניתן לשמוע את השירה שמבקשת לחזור לעצמה.

חזירתו הביתה לוותה ותועדה היטב באלפי המאמרים שלא חדל לפרסם.

במשך כשלושה עשורים פרסם סדרות רצופות של מאמרים בהם נגע בכל פינות החיים, באקטואליה ובגורל היהודי, בתורה ובעיקר בחסידות וקבלה. במקביל למסלולו האישי אף מאמרו 'חזרו בתשובה' ובאמצעות העיתון התמסר להעביר לקוראיו השקפה ייחודית של אמונה, התבוננות, ופנימיות.

פתגם השבוע

שיהיה בבית
אור זך ונח

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עמיא שלי"ם"א

נותן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום
בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

ההילולא קדישא

דרבי שמעון בר יוחאי

מוסדות ברסלב 'נחלי נצח'

בראשות הגה"צ רבי שמואל שטרן שליט"א

בשמחה רבה הננו להזמין את
אלפי רבבות העולים לציון
המצויינת אתרא קדישא מירון
ליומא דהילולא רבא

להדלקה המדרכזית

לכבוד התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

בראשות הגה"צ

רבי שמואל שטרן שליט"א

ובהשתתפות המשפיע

הרה"ח ר' ברוך
מרדכי (מוטה)
פראנק שליט"א

בליווי בעלי המנגנים
בנצי שטיין
ואיציק אייזנשטט

בליל שישי ליל ההילולא
בשעת רצון של חצות לילה
בשעה 02:30

במתחם ההילולא
המורחב (89) בהיכל יעקב

הוא ימליץ טוב בעדנו
אדוננו בר יוחאי